

Bruselj, 7.11.2012
COM(2012) 650 final

2012/0309 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (ES) št. 539/2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. Splošno ozadje in razlogi za predlog

Svet je v skladu s členom 62(2)(b)(i) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti sprejel Uredbo Sveta (ES) št. 539/2001¹ o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume (t. i. negativni seznam, Priloga I), in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (t. i. pozitivni seznam, Priloga II). Člen 61 Pogodbe ES je uvrščal ta seznama med spremljajoče ukrepe, ki so neposredno povezani s prostim gibanjem oseb na območju svobode, varnosti in pravice. Ustrezna pravna podlaga je zdaj člen 77(2)(a) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

Določitev tistih tretjih držav, katerih državljani morajo imeti vizum, in tistih, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti, je urejena s preiščeno, na konkretnih primerih utemeljeno presojo različnih meril, povezanih med drugim z nezakonitim priseljevanjem, javnim redom in varnostjo ter zunanjimi odnosi Evropske unije s tretjimi državami, pri čemer se upoštevajo tudi posledice za regionalno povezanost in vzajemnost. Glede na merili javnega reda in nezakonitega priseljevanja bi bilo treba posebno pozornost nameniti tudi varnosti potnih listin, ki jih izdajajo zadevne tretje države.

Ker se bodo merila, ki jih določa Uredba Sveta (ES) št. 539/2001, v razmerju do tretjih držav sčasoma morda spremenila, mora biti sestava negativnega in pozitivnega seznama predmet rednega pregleda. V stockholmskem programu, sprejetem decembra 2009, je Evropski svet Komisijo posebej pozval, naj redno preverja seznama tretjih držav, za državljane katerih velja ali ne velja vizumska obveznost, in sicer v skladu z ustreznimi merili glede nezakonitega priseljevanja, javnega reda in varnosti ter ob upoštevanju notranje- in zunanjepolitičnih ciljev Unije.

Uredba (ES) št. 539/2001 je bila po sprejetju spremenjena osemkrat², nazadnje leta 2010 v zvezi s prenosom Tajvana na pozitivni seznam ter prenosom Albanije in Bosne in Hercegovine na pozitivni seznam po uspešnih dialogih o liberalizaciji vizumske ureditve.

Evropski parlament in Svet razpravljata o številnih spremembah določb Uredbe (ES) št. 539/2001, ki jih je predlagala Komisija³: o uvedbi zaščitne klavzule za vizume, ki bo omogočila začasno prekinitev odprave vizumske obveznosti za tretjo državo na pozitivnem seznamu v primeru nujnih razmer, določitvi pravil za nekatere primere, ki jih Uredba še ne ureja, da se poveča pravna varnost, ter o prilagoditvi določb v skladu z nedavnimi spremembami, uvedenimi z Lizbonsko pogodbo in sekundarno zakonodajo, na primer z Vizumskim zakonikom (Uredba Sveta (ES) št. 810/2009)⁴.

Seznama, priložena Uredbi (ES) št. 539/2001, je treba na splošno redno pregledovati glede na ustrezna zgoraj navedena merila, ki so opredeljena v Uredbi.

¹ UL L 81, 21.3.2001, str. 1.

² Uredbe Sveta (ES) št. 2414/2001 z dne 7. decembra 2001 (UL L 327, 12.12.2001, str. 1), št. 453/2003 z dne 6. marca 2003 (UL L 69, 13.3.2003, str. 10), št. 851/2005 z dne 2. junija 2005 (UL L 141, 4.6.2005, str. 3), št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006 (UL L 363, 20.12.2006, str. 1), št. 1932/2006 z dne 21. decembra 2006 (UL L 405, 30.12.2006, str. 23), št. 1244/2009 z dne 30. novembra 2009 (UL L 336, 18.12.2009, str. 1) ter uredbi Sveta (EU) št. 1091/2010 z dne 24. novembra 2010 (UL L 329, 14.12.2010, str. 1) in št. 1211/2010 z dne 15. decembra 2010 (UL L 339, 22.12.2010, str. 9).

³ COM(2011) 290 final.

⁴ UL L 243, 15.9.2009, str. 1.

Tak pregled Uredbi priloženih seznamov naj bi zagotovil, da:

- je sestava seznamov tretjih držav skladna z merili iz uvodne izjave 5 Uredbe, zlasti z meriloma nezakonitega priseljevanja in javnega reda, ter da se države po potrebi prenesejo iz ene priloge v drugo;
- Uredba v skladu s členom 77(2)(a) PDEU natančno določa, ali mora državljan tretje države imeti vizum ali je izvzet iz te obveznosti.

2. Elementi predloga

2.1 Prenos tretjih držav z negativnega seznama (Priloga I) na pozitivni seznam (Priloga II)

V skladu s pristopom, uporabljenim pri prejšnjih spremembah Uredbe (ES) št. 539/2001, je Komisija za namene rednega pregleda seznamov vprašala države članice, ali veljavni prilogi k Uredbi po njihovem mnenju še vedno ustrezata merilom iz Uredbe. Države članice niso predlagale nobenega prenosa tretjih držav s pozitivnega na negativni seznam. Glede številnih tretjih držav je Komisija prejela predloge za prenos z negativnega na pozitivni seznam. Nekatere tretje države so se neposredno obrnile na Komisijo s prošnjo za prenos na pozitivni seznam. Informacije, ki so jih zagotovile države članice (Komisija je prejela 20 odgovorov), so bile analizirane skupaj z informacijami iz drugih virov, na primer delegacij EU, pristojnih za zadevne tretje države, ter statističnimi podatki Eurostata o tokovih priseljevanja, azilu in izvršilnih ukrepih v boju proti nezakonitim migracijam⁵. Komisija je na podlagi analize sklenila, da bi bilo v tej fazi treba na pozitivni seznam prenesti države in britanske državljane, navedene v naslednjih pododdelkih.

2.1.1 Karibske otoške države

Komisija je analizirala razpoložljive informacije o vseh tretjih državah, ki so jih predlagale države članice, vključno s statističnimi podatki. Posebno pozornost je namenila stopnji gospodarske in socialne razvitosti v zadevni tretji državi, tveganju nezakonitega priseljevanja v Evropsko unijo, vprašanjem s področja zunanjih odnosov ter regionalni povezanosti.

Komisija je ugotovila, da vizumska obveznost za državljane Dominike, Grenade, Saint Lucie, Saint Vincenta in Grenadinov ter Trinidada in Tobaga ni več upravičena. Številne države članice so predlagale prenos teh držav z negativnega na pozitivni seznam. V skladu z merili iz uvodne izjave 5 Uredbe teh pet držav ne predstavlja tveganja v zvezi z nezakonitim priseljevanjem oziroma javnim redom in varnostjo v državah članicah Unije. Poleg tega so te tretje države utrjene demokracije. So države z dobrim življenjskim standardom in stabilnim, rastočim gospodarstvom. Dokazale so, da so se sposobne spopadati z globalno gospodarsko krizo ter izboljšati že sicer dobre odnose z Unijo in mednarodnimi finančnimi institucijami. Z revizijo Uredbe (ES) št. 539/2001⁶ leta 2006 so bile štiri države iz iste regije že prenesene na pozitivni seznam, odprava vizumske obveznosti za njihove državljane pa ni imela nobenih negativnih posledic v zvezi z nezakonitim priseljevanjem ali varnostjo. Zato se predlaga, da se Dominika, Grenada, Saint Lucia, Saint Vincent in Grenadine ter Trinidad in Tobago prenesejo z negativnega na pozitivni seznam.

⁵ V skladu z Uredbo (ES) št. 862/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 (UL L 199, 31.7.2007, str. 23).

⁶ Uredba (ES) št. 1932/2006 z dne 21. decembra 2006 (UL L 405, 30.12.2006, str. 23).

Omeniti je treba tudi, da imajo štiri države članice svoja predstavništva v Trinidadu in Tobagu (Francija, Nemčija, Nizozemska in Španija). Samo ena država članica (Francija) ima konzulat na Saint Lucii, ki je priljubljena turistična destinacija. Ker nobena država članica nima predstavništva v Grenadi, Dominiki ter Saint Vincentu in Grenadinih, morajo njihovi državljani vloge za schengenske vizume vložiti v tujini, kar je povezano z znatnimi stroški. Grenada in Saint Lucia imata vsaka eno predstavništvo v schengenskih državah članicah ter visoko komisijo (High Commission) v Združenem kraljestvu.

V Trinidadu in Tobagu so trenutno vsi državljani EU izvzeti iz vizumske obveznosti, četudi pod različnimi pogoji in za različna obdobja bivanja (samo en mesec za državljane Slovaške, Slovenije, Češke, Poljske, Bolgarije, Romunije, Madžarske, Litve, Latvije in Estonije). V drugih štirih karibskih državah so državljani vseh držav članic Unije izvzeti iz vizumske obveznosti za bivanje do 180 dni.

Glede na merili javnega reda in nezakonitega priseljevanja bi bilo treba posebno pozornost nameniti tudi varnosti potnih listin, ki jih izdajajo zadevne tretje države. Komisija je ob zadnji spremembi Uredbe napovedala, da bodo prihodnji prenosi na pozitivni seznam lahko odvisni od izpolnjevanja posebnih pogojev v zvezi z varnostjo potnih listin. Posledično je bilo kot pogoj za prenos držav Zahodnega Balkana z negativnega na pozitivni seznam določeno izdajanje biometričnih potnih listov, in sicer zaradi pomanjkljivosti prejšnjih sistemov potnih listov v zadevni regiji ter s tem povezanih težav. Ob upoštevanju visoke ravni varnosti potnih listin CARICOM, ki jih izdajajo države, na katere se nanaša ta sprememba, pa tudi regionalne povezanosti z drugimi državami iste regije, ki so bile prenesene na pozitivni seznam z nedavno spremembo Uredbe (ES) št. 539/2001 (Uredba (ES) št. 1932/2006), izdajanje biometričnih potnih listov ne bi smelo biti pogoj za prenos Dominike, Grenade, Saint Lucie, Saint Vincenta in Grenadinov ter Trinidada in Tobaga na pozitivni seznam. Te tretje države izdajajo zelo varne strojno berljive potne liste CARICOM, v bližnji prihodnosti pa jih nameravajo zamenjati z biometričnimi.

Za zagotovitev skladnosti s prejšnjimi izvzetji iz vizumske obveznosti za države karibske regije, ki niso imela nobenih negativnih posledic, in popolne vzajemnosti z navedenimi državami v prihodnosti glede krajšega bivanja brez vizuma do treh mesecev v šestmesečnem obdobju (kar trenutno ni zagotovljeno v primeru Trinidada in Tobaga) izvzetje iz vizumske obveznosti za državljane navedenih držav ne bi smelo začeti veljati, dokler ne bi bili sklenjeni in bi začeli veljati sporazumi o odpravi vizumske obveznosti med Evropsko unijo in zadevnimi državami.

2.1.2. Pacifiške otoške države

Komisija po preučitvi meril v zvezi z nezakonitim priseljevanjem, javnim redom in varnostjo ter zunanjimi odnosi Unije meni, da bi bilo treba Kiribate, Marshallove otoke, Mikronezijo, Nauru, Palau, Salomonove otoke, Samoo, Tongo, Tuvalu, Vanuatu in Vzhodni Timor prenesti na pozitivni seznam Uredbe (ES) št. 539/2001.

Najnovejši statistični podatki kažejo, da te države za EU ne predstavljajo tveganja nezakonitega priseljevanja.

Potni listi, ki jih izdajajo te države, so strojno berljivi⁷ in imajo dovolj varnostnih značilnosti. Izdajanje biometričnih potnih listov tako kot za karibske otoške države tudi za pacifiške otoške države ne bi smelo biti pogoj za izvzetje njihovih državljanov iz vizumske obveznosti.

V teh državah imata predstavništvo samo dve državi članici: Portugalska na Vzhodnem Timorju in Francija na Vanuatuju. Omejena prisotnost držav članic v regiji ima lahko za posledico znatne stroške prosilcev za schengenske vizume.

Republika Fidži pripada tej regiji, vendar se zaradi trenutnih političnih razmer v državi in pomanjkanja napredka pri upoštevanju bistvenih elementov Sporazuma iz Cotonouja ne zdi primerno, da bi se predlagal njen prenos na pozitivni seznam.

Papua Nova Gvineja je prav tako v tej regiji, vendar se po številu prebivalcev in površini zelo razlikuje od drugih držav. Poleg tega se trenutno sooča s težkimi političnimi razmerami, kar ji v tej fazi preprečuje prenos na pozitivni seznam.

Večina navedenih pacifiških otoških držav je državljane večine držav članic izvzela iz vizumske obveznosti. Za zagotovitev popolne vzajemnosti z navedenimi pacifiškimi otoškimi državami v prihodnosti glede krajšega bivanja do treh mesecev v šestmesečnem obdobju in skladnosti s prejšnjimi izvzetji iz vizumske obveznosti izvzetje iz vizumske obveznosti za državljane navedenih držav ne bi smelo začeti veljati, dokler ne bi bili sklenjeni in bi začeli veljati sporazumi o odpravi vizumske obveznosti med Evropsko unijo in zadevnimi državami.

2.1.3. Posebne kategorije britanskih državljanov

Z revizijo Uredbe (ES) št. 539/2001⁸ leta 2006 se je poskušal pojasniti položaj britanskih državljanov, ki za namene prava Unije niso državljani Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske. Nekateri izmed njih (skupina britanskih državljanov (prekomorskih ozemelj)) so bili navedeni v novem delu Priloge II, ostali (državljan britanskih čezmorskih ozemelj, ki nimajo pravice do stalne naselitve v Združenem kraljestvu, britanski čezmorski državljani, britanske osebe, ki nimajo pravice do stalne naselitve v Združenem kraljestvu, in britanske zaščitene osebe) pa so bili navedeni v novem delu Priloge I. To razlikovanje se je takrat zdelo upravičeno, med drugim zaradi zaznane nevarnosti nezakonitega priseljevanja.

Vendar pa statistični podatki zadnjih treh let o zavrnitvah vstopa na mejah in pridržanjih nezakonitih priseljencev kažejo, da britanski državljani z vizumsko obveznostjo ne predstavljajo tveganja nezakonitega priseljevanja na schengensko območje, saj so številke zanemarljive. Nekateri izmed njih imajo pravico do stalne naselitve v Združenem kraljestvu. Razen tega jih večina prebiva na otokih karibske regije (Bermudi, Otoki Turks in Caicos, Montserrat itd.), ki so zelo podobni državam iste regije, ki se postopoma prenašajo v Prilogo II (glej oddelek 2.1.1 zgoraj). Zaradi regionalne povezanosti bi bilo te osebe treba obravnavati podobno. Ocenjuje se, da je število oseb, ki pripadajo štirim skupinam britanskih državljanov, trenutno navedenim v Prilogi I, manjše od 300 000.

Varnost potnih listin britanskih državljanov je zagotovljena, saj so izdelane v Združenem kraljestvu v skladu s strogimi tehničnimi specifikacijami. So strojno berljive in imajo številne varnostne značilnosti.

⁷ Republika Kiribati s podporo avstralskega ministrstva za priseljevanje nadgrajuje svoje potne liste v strojno berljive.

⁸ Uredba (ES) št. 1932/2006 z dne 21. decembra 2006 (UL L 405, 30.12.2006, str. 23).

2.2. Posodobitev negativnega seznama (Priloga I): vključitev Južnega Sudana

Južni Sudan je 9. julija 2011 razglasil formalno neodvisnost od Sudana, ki je vključen na negativni seznam. 14. julija 2011 je postal član Združenih narodov. Prilogo I je zato treba spremeniti, da bo vsebovala tudi navedbo Južnega Sudana.

3. Glavne organizacije / glavni strokovnjaki, ki so sodelovali pri posvetovanju

Opravljen so bila posvetovanja z državami članicami.

4. Ocena učinka

Ni potrebna.

5. Pravna podlaga

Uredba (ES) št. 539/2001 je sprva temeljila na členu 62(2)(b)(i) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Ta predlog pomeni razvoj skupne vizumske politike v skladu s členom 77(2)(a) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

6. Načeli sorazmernosti in subsidiarnosti

V Uredbi (ES) št. 539/2001 je seznam tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume (negativni seznam), in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (pozitivni seznam).

V skladu s členom 77(2)(a) PDEU vsaka odločitev o spremembi seznamov, da se države prenesejo z negativnega na pozitivni seznam ali obratno, spada v izključno pristojnost Unije.

7. Izbira instrumentov

Uredbo (ES) št. 539/2001 je treba spremeniti z uredbo.

8. Proračunske posledice

Predlog spremembe ne vpliva na proračun Unije.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (ES) št. 539/2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 77(2)(a) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sestava seznamov tretjih držav v prilogah I in II k Uredbi Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca 2001⁹ mora in bi morala biti še naprej skladna z merili iz uvodne izjave 5 Uredbe. Navedbe tretjih držav, v zvezi s katerimi so se razmere glede teh meril spremenile, bi bilo treba prenesti iz ene priloge v drugo.
- (2) Vizumska obveznost za državljane Dominike, Grenade, Kiribatov, Marshallovih otokov, Mikronezije, Nauruja, Palaua, Saint Lucie, Saint Vincenta in Grenadinov, Salomonovih otokov, Samoe, Tonge, Trinidada in Tobaga, Tuvaluja, Vanuatuja ter Vzhodnega Timorja ni več upravičena. V skladu z merili iz uvodne izjave 5 Uredbe (ES) št. 539/2001 te države za Unijo ne predstavljajo nobenega tveganja nezakonitega priseljevanja ali nevarnosti za javni red. Zato bi bilo treba državljane navedenih držav izvzeti iz vizumske obveznosti za bivanje, ki skupaj ne presega treh mesecev, navedbe navedenih držav pa prenesti v Prilogo II.
- (3) Za zagotovitev popolne vzajemnosti izvzetje iz vizumske obveznosti za državljane Dominike, Grenade, Kiribatov, Marshallovih otokov, Mikronezije, Nauruja, Palaua, Saint Lucie, Saint Vincenta in Grenadinov, Salomonovih otokov, Samoe, Tonge, Trinidada in Tobaga, Tuvaluja, Vanuatuja ter Vzhodnega Timorja ne bi smelo začeti veljati, dokler ne bi bili sklenjeni dvostranski sporazumi o odpravi vizumske obveznosti med Evropsko unijo in zadevnimi državami.
- (4) Statistični podatki kažejo, da skupine britanskih državljanov, ki so trenutno navedene v točki 3 Priloge I, ne predstavljajo tveganja nezakonitega priseljevanja na schengensko območje in da večina teh oseb prebiva na otokih karibske regije, ki imajo močne vezi in podobnosti s sosednjimi državami, izvzetimi iz vizumske obveznosti. Zato bi bilo treba te skupine britanskih državljanov izvzeti iz vizumske obveznosti za

⁹ UL L 81, 21.3.2001, str. 1.

bivanje, ki skupaj ne presega treh mesecev, navedbe navedenih skupin pa prenesti v Prilogo II.

- (5) Razvoj mednarodnega prava, ki ima za posledico spremembe statusa ali poimenovanja nekaterih držav ali ozemeljskih enot, bi se moral odražati v prilogah k Uredbi (ES) št. 539/2001. V Prilogi I navedene uredbe bi bilo treba dodati navedbo Južnega Sudana, saj je ta država 9. julija 2011 razglasila neodvisnost in 14. julija 2011 postala članica Združenih narodov.
- (6) Za Islandijo in Norveško pomeni ta uredba razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda¹⁰, ki spadajo na področje iz točke (B) člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo navedenega sporazuma¹¹.
- (7) Za Švico pomeni ta uredba razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda¹², ki spadajo na področje iz točk (B) in (C) člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES¹³.
- (8) Za Lihtenštajn pomeni ta uredba razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola, sklenjenega med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn, o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki spadajo na področje iz točk (B) in (C) člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/261/ES¹⁴.
- (9) Ta uredba pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri izvajanju katerih Združeno kraljestvo ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda¹⁵. Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki ga zato ne zavezuje in se v njem ne uporablja.
- (10) Ta uredba pomeni razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri izvajanju katerih Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda¹⁶. Irska torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki je zato ne zavezuje in se v njej ne uporablja.

¹⁰ UL L 176, 10.7.1999, str. 31.

¹¹ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

¹² UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

¹³ UL L 53, 27.2.2008, str. 1.

¹⁴ UL L 83, 26.3.2008, str. 3.

¹⁵ UL L 131, 1.6.2000, str. 43.

¹⁶ UL L 64, 7.3.2002, str. 20.

- (11) Za Ciper je ta uredba akt, ki temelji na schengenskem pravnem redu oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 3(1) Akta o pristopu iz leta 2003.
- (12) Ta uredba je akt, ki temelji na schengenskem pravnem redu oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 4(1) Akta o pristopu iz leta 2005 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 539/2001 se spremeni:

1. Priloga I se spremeni:

- (a) v točki 1 se črtajo navedbe Dominika, Grenada, Kiribati, Marshallovi otoki, Mikronezija, Nauru, Palau, Saint Lucia, Saint Vincent in Grenadine, Salomonovi otoki, Samoa, Tonga, Trinidad in Tobago, Tuvalu, Vanuatu ter Vzhodni Timor, vstavi pa se navedba Južni Sudan;
- (b) točka 3 se črta.

2. Priloga II se spremeni:

- (a) v točki 1 se dodajo naslednje navedbe:

„Dominika*“,
„Grenada*“,
„Kiribati*“,
„Marshallovi otoki*“,
„Mikronezija*“,
„Nauru*“,
„Palau*“,
„Saint Lucia*“,
„Saint Vincent in Grenadine*“,
„Salomonovi otoki*“,
„Samoa*“,
„Tonga*“,
„Trinidad in Tobago*“,
„Tuvalu*“,

„Vanuatu*“ in

„Vzhodni Timor*“.

* „Izvzetje iz vizumske obveznosti velja od dne začetka veljavnosti sporazuma o izvzetju iz vizumske obveznosti, sklenjenega z Evropsko unijo.“;

(b) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Britanski državljani, ki niso državljani Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za namene prava Unije:

britanski državljani (čezmorskih ozemelj) (British nationals (Overseas))

državljani britanskih čezmorskih ozemelj (British overseas territories citizens)

britanski čezmorski državljani (British overseas citizens)

britanske zaščitene osebe (British protected persons)

britanske osebe (British subjects)“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je zavezujoča v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

Za Svet

Predsednik

Za Evropski parlament

Predsednik